

یادداشت

محمدرضا داورزنی

مشاور وزیر ورزش

نامگذاری بازی ایران و مصر اتفاقی نیست

نباید از اتفاق «روز افتخار» به سادگی گذشت. رژه دگرباشان جنسی بیرون از ورزشگاه و ورود پرچم‌های این جریان به ورزشگاه محل برگزاری بازی تیم ملی ایران و مصر برنامه‌ای از پیش تعیین شده است نه یک اتفاق تصادفی. برنامه‌ای برای تبلیغ بی‌دردسر و حرکتی مغایر با عقاید دو تیم مسلمان حاضر در این مسابقه که قرار است میلیون‌ها بپبنده تلویزیونی داشته باشد. برنامه‌ای که بدون شک صهیونیست‌ها پشت پرده آن حضور دارند. بهتر است برای تکمیل این قضیه اتفاقات قبل از این ماجرا را مرور کرد، در حالی که همه دنیا اقدامات آمریکا و اسرائیل را به خاطر کشتار مردم بی‌گناه غزه محکوم کردند اما رئیس فیفا در مراسم قرعه‌کشی جام جهانی به ترامپ جایزه صلح داد، جایزه‌ای که اصلاً وجود ندارد. کمیته محلی سیاتل هم به بهانه «جشن افتخار» که در ۲۶ ژوئن در سراسر آمریکا برگزار می‌شود، روز بازی ایران و مصر را به این نام انتخاب کرده در حالی که می‌توانستند بازی دیگری را برای این نامگذاری انتخاب کنند.

تصور جدایی ورزش از سیاست در کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون جهانی فوتبال فیفا درست نیست. کمیته بین‌المللی المپیک در حالی که به منشور خود بی‌احترامی می‌کند، از ملت‌های میزبان مسابقات می‌خواهد شرایط عادلانه برگزاری رقابت‌ها را برای همه کشورها فراهم کند.

اما واقعیت چیز دیگری است؛ وقتی مسئول سازمانی که المپیک را برگزار می‌کند، به جای اینکه تابع منشور المپیک باشد، در دیدار با ناتانیو تولویجا از جنایات او در نسل‌کشی غزه حمایت می‌کند و از طرفی روسیه و ولادروس را به خاطر جنگ علیه اوکراین محکوم می‌کند چه توقعی باید داشت. با زمانی که رئیس فیفا به ترامپ جایزه صلح می‌دهد واضح است که پشت پرده چه می‌گذرد! در این شرایط نامگذاری بازی ایران و مصر به نام «روز افتخار» و اجازه رژه به این جریان اصلاً برای آنها اهمیتی ندارد، چون برای فیفا ورزش و فوتبال جدا از سیاست نیست. خیلی خنده دار است که فیفا معتقد است این رژه بیرون از ورزشگاه و مستطیل سبز است و شرایط بیرون از ورزشگاه به او ربطی ندارد و کمیته برگزاری محلی هم معتقد است درون ورزشگاه به آنرا ربطی ندارد. در حالی که احترام به کشورهای حاضر در این مسابقه و عقاید ملت‌های آنها کوچک‌ترین اهمیتی برای فیفا و میزبان ندارد.

طبق قوانین نباید فوتبال و المپیک سیاسی باشند اما چه بلایی سر آنها آمده که می‌دانش سیاست تبدیل شده‌اند؟! این مساله باید یکی از بحث‌های مهم جوامع بین‌المللی و ملت‌های بیدار و حساس دنیا باشد.

تاکید می‌کنم این اتفاق تصادفی نیست بلکه دقیقاً این تصمیم سازماندهی شده است و با برنامه ریزی دقیق در حال انجام است شک نکنید در ادامه این مسیر باید منتظر اتفاقات بعدی هم باشیم. نباید از کنار برنامه ریزی آمریکا و رژیم صهیونیستی در این مسابقات به سادگی عبور کنیم.

میزبان جام جهانی و المپیک ۲۰۲۸ که پولش را در می‌آورد و متی سر دنیا نیست، اما سوال اینجاست چرا باید از ورود سیاست به ورزش حمایت کرد؟ مقابله با این حرکت‌ها نیاز به هوشیاری همه جانبه ملت‌ها دارد. باید فدراسیون فوتبال و همه کشورهای دنیا، مسلمان و غیرمسلمان نسبت به این موضوع و آگاهی‌شان دشمن. هرچند اروپایی‌ها نشان دادند که هیچ حرفی برای گفتن مقابل آمریکا و اسرائیل ندارند.

وزارت امور خارجه، دستگاه‌های دیپلماتی، فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش باید دست به دست هم دهند تا با همکاری و هماهنگی کشورهای مسلمان با برنامه جدی جلوی این حرکت غیر انسانی و غیر اخلاقی را در جام جهانی بگیرند.

«مسابقه افتخار» یا بازی سیاسی؟

محمدرضا رحیم‌پور دیدار تیم‌های ملی ایران و مصر در ۲۶ ژوئن ۲۰۲۶ در سیاتل آمریکا، که کمیته محلی برگزاری آن را پیش از قرعه‌کشی به عنوان (مسابقه افتخار) نام‌گذاری کرده بود، به صحنه‌ای از تنش‌های فرهنگی و سیاسی تبدیل شده است. این نام‌گذاری ماه‌ها قبل از قرعه‌کشی فیفا (۵ دسامبر ۲۰۲۵) انجام شده بود تا با جشن‌های سالانه پراید سیاتل هم‌زمان شود، اما پس از مشخص شدن حرفیان دو کشور اسلامی اعتراضات رسمی و گمانه‌زنی‌های گسترده‌ای به راه افتاد. فدراسیون‌های فوتبال مصر و ایران سریعاً به فیفا نامه نوشتند و این اقدام را «مغایر با ارزش‌های فرهنگی، مذهبی و اجتماعی» دانستند. مهدی تاج، رئیس فدراسیون ایران، آن را «حرکت غیرمنطقی و حمایت از گروه خاصی» خواند و هشدار داد که نقض بی‌طرفی فیفاست. مصر نیز تأکید کرد که چنین فعالیت‌هایی می‌تواند حساسیت‌های مذهبی هواداران را برانگیزد. با این حال، کمیته محلی سیاتل (SeattleFWC26) اعلام کرد برنامه‌های جشن خارج از استادیوم ادامه خواهد یافت و فیفا تاکنون سکوت کرده یا مخالفتی نشان نداده.

بسیاری از فعالان رسانه‌های ورزشی و کاربران شبکه‌های مجازی در رسانه‌ها این شبکه‌های اجتماعی، بویژه در کشورهای اسلامی، این هم‌زمانی را تصادفی نمی‌دانند و آن را بخشی از یک بازی سیاسی غربی توصیف می‌کنند. برخی کاربران شبکه ایکس آن را «پروپاگاندا» و «طنز تلخ عمدی» نامیدند و اعتقاد داشتند در آمریکا، تفکرات کشور میزبان بر شرکت‌کنندگان تحمیل می‌شود. گمانه‌زنی‌ها درباره تغییر مکان بازی ایران و مصر به ونکوور براساس گزارش‌های رسانه‌ای و مباحث مطرح شده در شبکه‌های اجتماعی مطرح شده است. به عنوان نمونه، ESPN گزارش داده که فیفا به‌طور عمدی بازی ایران و مصر را به سیاتل اختصاص داده است، در حالی که بازی دیگر گروه، یعنی بلژیک و نیوزیلند در ونکوور برگزار می‌شود؛ این موضوع می‌تواند زمینه‌ای برای تغییر مکان بازی باشد. علاوه براین، در پلتفرم ردیت، برخی کاربران پیشنهاد داده‌اند که فیفا مکان بازی‌ها را جابه‌جا کند تا مشکلات موجود برطرف شود.

این جنجال، مرزهای بین ورزش، فرهنگ و سیاست را بار دیگر برجسته کرده و ممکن است به چالش بزرگی برای فیفا تبدیل شود.

گروه ورزشی | نامگذاری بحث‌برانگیز دیدار ایران و مصر در جام جهانی ۲۰۲۶ به عنوان «روز افتخار» توسط کمیته محلی سیاتل، همچنان موجی از واکنش‌های بین‌المللی را برانگیخته است. این تصمیم با اعتراض شدید فدراسیون‌های فوتبال دو کشور مسلمان حاضر در این مسابقه روبه‌رو شده است؛ اما

همه چیز به واکنش فوتبالی‌ها ختم نشد بلکه حالا چهره‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی این دو کشور نیز وارد کارزار مخالفت با این نامگذاری شده‌اند و اعتقاد دارند باید فیفا به تصمیم میزبان واکنش نشان دهد و برای جلوگیری از تبعات بعدی این برنامه را لغو کند.

«احمد لاشین» استاد دانشگاه عین الشمسی مصر در گفت‌وگو با «ایران»

دیپلماسی مشترک ایران و مصر باید به میدان بیاید

بازی سیاتل؛ فراتر از یک بازی فوتبال است

گفت‌وگو

تصمیم کمیته محلی شهر سیاتل آمریکا مبنی بر نامگذاری بازی تیم‌های ملی مصر و ایران در جام جهانی به عنوان «روز افتخار»، واکنش‌های گسترده و جنجال‌های زیادی را به همراه داشته است، به شکلی که بسیاری از چهره‌های سیاسی، اجتماعی و ورزشی شناخته شده دو کشور به این مساله واکنش نشان داده‌اند و تصمیم اخذ شده توسط کمیته محلی سیاتل را نقض قوانین بین‌المللی دانستند و تأکید کردند با توجه به اینکه بازی میان دو کشور مسلمان برگزار می‌شود، نامگذاری صورت گرفته یک حرکت کاملاً هدفمند سیاسی است و هیچ ارتباطی به موضوع ورزش و فوتبال ندارد. به منظور کالبد شکافی اقدام برانگیز به سراغ «احمد لاشین» استاد مطالعات ایران در دانشگاه عین الشمسی مصر رفتیم تا با او در این ارتباط صحبت کنیم.

نامگذاری دیدار ایران و مصر در جریان رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ حساسی خپرساز شد، واکنش ایران و مصر نشان می‌دهد این تصمیم به هیچ وجه از سوی این دو کشور قابل قبول نیست، تحلیل شما نسبت به این موضوع چیست؟

واقعیت این است که این موضوع در داخل مصر و ایران بشدت جنجال آفرین بوده است. اگرچه کمیته محلی سیاتل اعلام کرده که برگزاری مراسم مربوط به جامعه دگرباشان جنسی، با همان چیزی که به نام «روز افتخار» نامیده شده، قبل از قرعه‌کشی جام جهانی و تعیین تاریخ بازی ۲۶ ژوئن تصویب شده و اساساً به بازی مصر و ایران ارتباط ندارد، اما این اقدام در هر دو کشور واکنش گسترده‌ای ایجاد کرده است.

در مصر و ایران به صورت رسمی و از طریق بیانیه‌های اتحادیه‌های فوتبال دو کشور، مخالفت قاطع خود را اعلام کرده‌اند، با این استدلال که مسابقات ورزشی به خودی خود قابل سیاسی‌کاری

«بهجت العبدیدی» نویسنده مصری در گفت‌وگو با «ایران»:

مقابله با این تصمیم باید قانونی و منطقی باشد

گروه ورزشی | «بهجت العبدیدی» نویسنده مصری که در حوزه فلسفه، فرهنگ در جهان مربوط فعالیت دارد، در واکنش به نامگذاری روز بازی ایران و مصر در رقابت‌های جام جهانی توسط کمیته محلی سیاتل و اعتراضات دو کشور ایران و مصر به این موضوع در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» گفت: «رفتار دوگانه میزبان بازی‌های جام جهانی ۲۰۲۶ نشان می‌دهد آنها به دنبال اهداف غیروزشنی هستند و باید به این موضوع به صورت هماهنگ اعتراضی کرد».

در ادامه متن گفت‌وگوی اختصاصی «ایران» با بهجت العبدیدی در رابطه با اقدام کمیته محلی سیاتل را با هم می‌خوانیم.

تصمیم کمیته محلی سیاتل در نامگذاری بازی دو کشور مسلمان حاضر در رقابت‌های جام جهانی با واکنش جدی و گسترده مواجه شد، تحلیل شما نسبت به این رفتار چیست؟

من معتقدم این تصمیم کاملاً نادرست است و از روح و جوهره ورزش فاصله دارد، چرا که ورزش باید فضایی متحدکننده باشد نه سکویی برای تحمیل نمادها یا برنامه‌های فرهنگی به طرف‌هایی که در آن مشارکت ندارند. به نظر من، مقابله با این تصمیم باید منطقی، قانونی و روشن باشد.

در حالی که چهره‌های فرهنگی و سیاسی در جهان اسلام، از الازهر مصر تا نهادهای ایرانی، این اقدام را «توهین به ارزش‌های دینی» و «تحمیل ایدئولوژی غربی» خوانده‌اند، سکوت معنادار فیفا و رئیس آن، جیانی اینفانتینو سؤال برانگیز است. فیفا که بارها شعار جدایی سیاست از ورزش سر داده، اکنون با بی‌تفاوتی

نسبت به اعتراضات رسمی، در عمل میزبان آمریکایی را تأیید می‌کند. کمیته محلی سیاتل نیز همچنان تأکید دارد برنامه‌های خارج استادیوم (رژه و جشن‌ها) ادامه خواهد یافت، کوبی احترام به فرهنگ میلیون‌ها مسلمان، کمتر از جشن‌های محلی اهمیت دارد.

این رفتار دوگانه، نه تنها بی‌اعتباری فیفا را

هدف از برگزاری این مراسم، انتقال ایده‌های فرهنگی این شهر به جوامع دینی مصر و ایران بوده است، مساله‌ای حساس و پیچیده که از سوی جامعه مصری بشدت رد شده است

دستیابی به نتیجه ایده‌آل برای ایران و مصر چیست؟

مواضع قانونی از سوی هر دو کشور کاملاً روشن است. اتحادیه‌های فوتبال مصر و ایران مخالفت خود را به فیفا و کمیته سیاتل ارسال کرده‌اند. به نظر می‌رسد این مساله نیاز به همکاری رسمی و اتحاد بین دو کشور از طریق وزارت خارجه دارد. موضوع بسیار حساس است و می‌تواند برای دو کشور و مردم‌شان ایجاد نگرانی کند. این کار نه اعتراض به آزادی‌های فردی است و نه تحمیل دیدگاه دینی، بلکه ترویج احترام به حریم فرهنگی و دینی مصر و ایران است.

مساله فراتر از یک بازی فوتبال است؛ بازی مصر و ایران می‌تواند به تقویت روابط مردمی بین دو کشور کمک کند، اما تلاش آمریکایی‌ها برای بارگذاری فرهنگی بازی با دیدگاه‌های مخالف هویت‌های دینی و فرهنگی، ممکن است ارزش واقعی بازی را کاهش دهد.

نظر قانونی و سیاسی تحلیل کرد. محل برگزاری و آماده‌سازی بازی‌ها تحت اختیارات فیفاست، اما اجرای مراسم و جشن‌ها که مرتبط با محل یا کشور میزبان است، بستگی به قوانین محلی دارد. فیفا نمی‌تواند مخالفت آشکار با جامعه دگرباشان جنسی داشته باشد، زیرا این جوامع در سطح بین‌المللی حمایت می‌شوند و فشارهای اجتماعی و انسانی دارند.

این بازی بین دو کشور مسلمان که از نظر دینی و اجتماعی چنین رویکردی را جرم می‌دانند، ممکن است بهانه‌ای برای انتقال این ایده‌ها به جوامع دینی مثل مصر و ایران شود و به آنها مشروعیت سیاسی بدهد. با این حال، فیفا باید خصوصیت فرهنگی و دینی کشورها را رعایت کند و برگزار شدن بازی در سیاتل به معنای پذیرش همه دیدگاه‌های محلی آن شهر نیست.

راهکار شما به عنوان یک کارشناس برای

می‌کنند، بویژه وقتی مساله قانونی و اخلاقی مطرح باشد. بنابراین اگر مصر و ایران بتوانند هماهنگی رسانه‌ای خوبی داشته باشند، می‌توانند یک افکار عمومی بین‌المللی که مخالف سوءاستفاده از بازی‌های تصادفی بین دو کشور است، ایجاد کنند. این هماهنگی باید فراتر از واکنش‌های پراکنده رسانه‌ای انجام شود. فیفا به عنوان متولی مدیریت تورنمنت جام جهانی هنوز واکنش روشنی نسبت به این اعتراض نداشته است، آیا با اتحاد مصر و ایران فیفا نتیجه دلخواه را به دنبال خواهد داشت؟

طبق قوانین فیفا، استفاده از شعارهای سیاسی یا مذهبی در مسابقات فوتبال بویژه در جام جهانی مجاز نیست. با این حال، سکوت فیفا در قبال برگزاری مراسم «روز افتخار» را می‌توان از

اتفاق چقدر تأثیرگذار است؟

صдор بیانیه مشترک از سوی ایران و مصر، به نظر من اقدامی هوشمندانه و حتی ضروری است. این بیانیه باید آرام و منطبق بر قانون باشد و بر نکات مهمی چون رد تبدیل مسابقه فوتبال به سکوی جذب سیاسی یا فرهنگی و پابندی به اصل بی‌طرفی ورزش طبق مقررات فیفا تأکید کند.

به عنوان یک فعال فرهنگی در جهان عرب چه پیامی به میزبان جام جهانی و فیفا دارید؟

باید به عقاید ملت‌ها احترام گذاشت، نباید به ملت‌ها در رویدادهای مهم نظیر جام جهانی سیاستی خلاف عقایدشان تحمیل شود که نمایانگر آفتاب‌پاشی و با باورها، عادات و فرهنگ‌شان همخوانی نداشته باشد، بویژه در ورزشگاه‌ای که باید جمع‌کننده باشد نه برانگیزاننده احساسات پیش از یک بازی باشد. نیم میلیارد مسلمان و دیگران، پس بدون حرف و حدیث به فکر اصلاح این تصمیم غیر منطقی باشند.

سکوت فیفا نگران‌کننده و غیرقابل توجیه است. فیفا شعار «بی‌طرفی» را همیشه با صدای بلند فریاد می‌زند اما انگار این سیستم شعاری وقتی به کار گرفته می‌شود که به نفع فیفا باشد

می‌زند اما انگار این سیستم شعاری وقتی به کار گرفته می‌شود که به نفع فیفا باشد، اما حالا که باید فیفا قاطعانه وارد عمل شود، می‌بینیم که این نهاد بین‌المللی سکوت می‌کند و چهره غایب این جریان است، با این روند بی‌طرفی در عمل نقض می‌شود که به هیچ وجه پذیرفتنی نیست. اگر نهاد بین‌المللی اجازه دهد نمادها سیاسی شوند، باید مسئولیت از دست رفتن اعتماد بسیاری از ملت‌ها را بپذیرد. بی‌طرفی‌ای که دنبال آن هستیم نباید گزینشی باشد، وگرنه به یک دوگانگی و استاندارد زنده تبدیل می‌شود.

به اعتقاد بسیاری از متقدمان رسانه‌ها می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در این ماجرا ایفا کنند، آیا به نقش آفرینی رسانه‌ها اعتقاد دارید؟

من بشدت از موضع رسانه‌ها در مصر و ایران که خواستار سیاسی شدن این رویداد هستند، حمایت می‌کنم. ورزش زبان جهانی است و وقتی بار بیش از حد بر آن تحمیل شود، معنا و ارزش خود را از دست می‌دهد.

ایران و مصر قصد دارند در واکنش به این موضوع نامه مشترک و بیانیه رسمی صادر کنند، این